

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE



Giro no. 488874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel: 684541

Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

Nummer 9

Esoterische Kring

9 mei 1977

Kosmische Krachten.

Wij hebben ook vandaag weer een gastspreker. We moeten het helaas zoeken in datgene wat met het medium harmonisch is, dat legt wel beperkingen op op het ogenblik, maar toch geloof ik wel dat het u erg zal interesseren. We zijn terecht gekomen bij kosmische krachten als onderwerp; degene die er over spreekt behoort dus tot degenen die bij het altaar staan op de Wessac.

Over de Wessac zelf hebben we niet zo veel te vertellen deze keer. Het is wat chaotisch, er zijn door leken hier en daar al wat konklusies getrokken. U kunt die eventueel in Sleutels terug vinden. Het is eigenlijk meer een kwestie geweest van: wat kan er gebeuren. En dan blijkt dat er zoveel tegenstrijdige werkingen zijn, dat het heel erg moeilijk is om definitief te zeggen: dit of dat gaan wij doen.

Er is op het ogenblik nogal wat beraad over wat men met de mensen wil doen. Er is in de Grote Raad onder meer gesproken over de vraag op welke wijze men op korte termijn de mentaliteit van de mensen een beetje kan veranderen. Men heeft daarbij schijnbaar het idee dat men nu opzienbarende feiten en paranormale verschijnselen zou kunnen gebruiken. Anderen zijn daar weer tegen omdat er krachten zijn die in uw termen een beetje "saturnaal" zijn. Men is bang dat het de verkeerde kant uitgaat.

Er is op het ogenblik een vergadering aan de gang, die ergens doet denken aan een bijeenkomen van zo'n twintig commissies van de Tweede Kamer, die elk hun eigen standpunt verdedigen. Het zal waarschijnlijk over twee à drie weken uitkristalliseren, dan weten we een klein beetje beter wat er aan de hand is, maar tot dan kunnen we eigenlijk heel weinig zeggen. Wat we natuurlijk wel kunnen doen, is ingaan op het onderwerp van onze spreker van vanavond en dat is dan die kwestie van kosmische krachten. Nu zijn ook daarover bij ons vele lezingen geweest en we nemen aan dat u enigszins weet waar het om gaat.

Het blijkt dat er in het Melkwegstelsel zelf op het ogenblik een kleine verandering van de situatie aan het optreden is. Dit schijnt samen te hangen met een soort ketting-reaktie in het centrum van het Melkwegstelsel. Het zou over enkele jaren waarschijnlijk al hier en daar aan de rand gekonstateerd kunnen worden, omdat men dan wat Nova-verschijnselen waarneemt.

De stralingen die hier vanuit gaan betekenen een toename van energie, maar ook een verandering van een momentum van rotatie. De situatie wijst erop dat hierdoor de beïnvloeding aan de buitenrand van het Melkwegstelsel vanuit zuiver kosmische en geestelijke standpunten gunstig is, maar dat het voor de mensen zelf een verandering van ritme wordt. Die hele verandering zou ongeveer tachtig jaar in beslag nemen, dus voorlopig hebben de meesten van u zich geen zorgen te maken.

De situatie op geestelijk terrein is eveneens aan de kritieke kant. Hier hebben we namelijk ontdekt dat het zogenaamde scheppende Licht of het verblindende Licht begonnen is om nieuwe vormen van wit licht te produceren. Er zijn dus nieuwe kenbaarheden aan het ontstaan en deze schijnen in bepaalde sferen - daar weet de gast meer van dan ik - al verschijnselen veroorzaakt te hebben. Men neemt aan dat hierdoor een verheffing naar een ander niveau van een groot gedeelte van de kosmos mogelijk wordt. Hoe dat precies samenhangt? Zelf weet ik het niet. Ik heb het dus gevraagd en het antwoord was ongeveer als volgt:

Wanneer het witte licht zich wijzigt in kwaliteit, dan kun je zeggen: Doordat er meer vormen zijn waarin tegenstellingen kenbaar worden, wordt het complexe geheel van feiten kenbaar. Dit betekent een verbetering van het vermogen zowel jezelf te kennen als ook je eigen krachten op meer verschillende wijzen bewust te gebruiken en te openbaren. Hieruit vloeit voort dat ook bij mensen, maar evengoed bij dieren, plantensoorten snelle veranderingen plaatsvinden die vooral de wijze van bewustwording, van bewustzijn en van reactie zullen aanspreken.

Deze ontwikkeling van de kosmos schijnen dus buitengewoon veelomvattend te zijn. Het is een proces dat betrekkelijk traag schijnt te verlopen. Men neemt aan dat de totale beïnvloedingsduur plus werking in menselijke tijd uitgedrukt tussen 2 en 3000 jaar ligt.

Geestelijk gezien schijnt het ook samen te hangen met een intensifiëring van de Stralen van bewustzijn en de werking van de Heren van de Stralen. Of het mogelijk wordt hierdoor sneller bewust te worden, sneller een nieuw vlak van bewustzijn te bereiken is een grote vraag. Het ziet er meer naar uit dat hierdoor de mensen intenser de hoofdkrachten ervaren, waaruit ze op dit ogenblik leven (de straal waartoe ze dus behoren) en dat zou ten gevolge moeten hebben dat hun denken verandert en dat naar gelang van de Straal waartoe je behoort bepaalde kwaliteiten in je wakker worden, die tot op dat moment dormant zijn geweest.

Ik vond het heel erg ingewikkeld, dat moet ik wel zeggen. Maar zoals ik de gastsprekers ken, maken ze het ongetwijfeld zo eenvoudig, dat ik met mijn poging om wat ze mij ingewikkeld verteld hebben netjes weer te geven eigenlijk voor aap sta. Ik voel er niet veel voor om voor gek te gaan staan. Daarom laat ik wat de gastspreker mij heeft geleerd en verteld maar even rusten en ga ik het op mijn eigen manier bekijken.

Dat we allemaal beïnvloed worden weten we. Dat we in staat zijn zelf die invloeden te gebruiken om als het ware te sturen wat we ontvangen, zal de meesten van u ook bekend zijn. Nu is het alleen de vraag, of we wel juist vanuit het besef dat we bezitten sturen. Een mens is ongeduldig van aard en dat komt omdat hij een leven als betrekkelijk kort ziet. Hij denkt: als ik de honderd jaar haal en de handdruk van de burgemeester, dan is het veel. Daarom zou je in één leven misschien wel tien levens willen volbrengen. In de kosmos waar het tijdloze toch een veel grotere invloed heeft, doet het er veel minder toe. Daarom dacht ik dat mensen en wat dat betreft ook geesten in bepaalde sferen de neiging hebben om alles een beetje te for-

ceren, om het als het ware met geweld verder te drijven; en dat kan nou juist niet. Alles heeft zijn eigen levensritme, alles heeft zijn eigen harmonie.

Een mens die innerlijk bepaalde kwaliteiten ontwikkelt, kan die kwaliteiten op misschien honderd verschillende manieren gebruiken. Maar hij heeft een karakter, hij heeft een ontwikkeling door vele inkarnaties heen en dat betekent dat die honderd manieren alweer voor een groot gedeelte worden teruggebracht tot keuzen welke voor die persoon nog bruikbaar blijven en dan houd je er misschien nog tien over. Dan worden die tien mogelijkheden nog weer bepaald door de laatste inkarnatie, de belevingen daarbij, het in deze inkarnatie nog weer behaald geestelijk inzicht, de invloed van het geestelijk voertuig en nog wat van die invloeden. Het is dus eigenlijk wel heel erg moeilijk te zeggen welke kart iemand zal uitgaan. Het is wel zeker dat de mens ondanks zijn haast innerlijk, geestelijk en zelfs materieel een voortdurende verandering ondergaat in zijn besef en mogelijkheden.

Wanneer een mens leert leven met zijn hoger bewustzijn, dan kan hij dat in de materie uitdrukken. Wanneer je rond je kijkt, dan zie je dat er ook mensen zijn die dat doen; soms heel wat meer dan je denkt zelfs. Maar aan de andere kant is elke mens toch ook weer een beetje gebonden aan de konditionering van de gemeenschap waar hij in zit, zijn opvattingen, zijn emotionele reactie op toestanden.

Dat betekent dan dat de wijze waarop je die gaven kunt gebruiken, waarop je die krachten kunt richten toch wel heel erg door het ik bepaald is. Je kunt bewustzijn ontvangen uit een gemeenschappelijk bewustzijn of zelfs uit een hoog-geestelijk besef, maar je moet het omzetten in materiële waarden. En dat kun je alleen doen op grond van je vorming of konditionering op aarde en verder aan de hand van het geestelijk besef dat je bereikt hebt. Een tussenweg is er eenvoudig niet. Ik meen, dat dit verklarend is voor de wijze waarop wij bepaalde inkarnaties kiezen.

Wanneer je laten we zeggen een jaar eerder of later geboren zou zijn of vijf straten verder, dan zou je hele leven anders geweest zijn en zouden zaken, die je nu als een harmonie aanvoelt, misschien waar geworden zijn. Nu doen ze dat net niet. Dan zeg je: Maar waarom dan niet? Kunnen we dat niet veranderen? Kosmisch gezien zou je dan moeten antwoorden: Neen, dat kan niet anders, want je moet de tijd nemen. Het is een wordingsproces, een groeiprocess. Dit innerlijke groeiprocess heeft de keuze bepaald van die inkarnatie, van de plaats van inkarnatie en daarnaast voor een deel ook de oriëntatie (de gerichtheid) in het stoffelijk bestaan.

Voor de mens is dat vaak een treurige mededeling: zoiets van je kunt niet alles bereiken wat je wilt, je kunt niet alles doen wat je wilt. Maar elke mens heeft gelukkig daarnaast een tweede wereld, die je al dan niet bewust kunt betreden: de innerlijke wereld.

Nu is die innerlijke wereld zeer sterk gebonden aan een Heer van een Straal. Daarnaast zijn er de krachtwerkingen die daarin ook een rol spelen. Je zoudt kunnen zeggen: je kunt op heel verschillende niveaus leven en heel verschillende harmonieën hebben, maar je behoort tot één straal, ook als je een harmonie hebt met misschien vier stralen. Daardoor heb je een geestelijke wereld waarbij weer ervaringen een rol spelen, soms mogelijkheden om andere werelden te bezoeken, om bewust kontakten op te nemen met bepaalde entiteiten (maar niet met allemaal), zekere daden te stellen zelfs, te werken in b.v. een duistere sfeer of in Schaduwland. Al die dingen zijn daar mogelijk.

Nu doet niet elke mens dat bewust, dat is duidelijk. Het stoffelijke bewustzijn blijkt alleen voor de stoffelijke ontwikkelingen

en de daarmee gepaard gaande bewustwording een rol te spelen, al het andere niet. Dus wanneer wij met kosmische krachten worden gekonfronteerd, dan is het heel goed mogelijk dat we er niets van merken, maar het verandert ons wel. Merken we er iets van, dan zullen we iets meer beseffen van hetgeen er gebeurt, maar het gebeuren blijft nog hetzelfde. Het kan zijn dat we ons vol bewust zijn van die kosmische invloed. Op dat ogenblik beseffen we gelijktijdig in welke ontwikkeling wij ons bevinden, welke stroming er vanuit de kosmos is en welke reactie daarop voor ons noodzakelijk is.

Ik hoop niet dat ik u verveel, maar dit is mijn eigen visie. Natuurlijk niet alleen de mijne, ik heb ook hier en daar mijn licht wel opgestoken, maar zo zie ik het op het ogenblik.

Nu meen ik dat de kracht van een mens en vooral zijn innerlijke kracht niet samenhangt met de materiële levenskracht. Je kunt soms een deel van de geestelijke kracht omzetten in stoffelijke levenskracht, maar dat is altijd een tijdelijk proces, dat kun je nooit permanent maken.

Als je invloeden kunt aflezen, als je besef hebt van de werelden rond je, de sferen, en wat daarin zich afspeelt, dan zul je als gevolg daarvan je eigen energie kunnen verdelen over die werelden, waar je die het meest nodig hebt. De kosmische krachten zijn er, maar wij kunnen de mogelijkheden die ze voor ons bevatten vaak uitspelen van de ene wereld naar de andere. Het resultaat is dat we met de kosmische kracht altijd voor onszelf het best kunnen handelen en het beste kunnen bereiken, zonder dat daardoor de omstandigheden in een bepaalde wereld ooit remmend of bevorderend zullen zijn. Ik weet wel dat ik soms verwarrend klink, maar je kunt dit misschien als een voorbeeld nemen:

Stelt u zich een soort doelschijf voor. Een schijf in allerlei gekleurde ringen getekend en met een cirkel van wit en in dat wit nog wat gouden stralen, die uitlopen in de eerste cirkel eromheen. Dan moet je tegen jezelf zeggen: Dat is nu een twee-dimensionale voorstelling. In feite is het meer-dimensionaal; niet slechts drie maar meer-dimensionaal. Ik beweeg mij door al die ringen van kleuren heen naar dat doel toe. Het is een soort tunnel. Ik kan echter in elke kleur uitstappen, dan leef ik in de wereld van die kleur. Alleen de kosmische kracht, die in het centrum van de schijf begint schiet het ene ogenblik scherp uit en dan komen er allerlei verkleuringen in de ringkleur waar ik nu toevallig net bij ben. Het kan dus zijn dat blauw ineens vele fluktuaties gaat vertonen en dat er groen bij komt en purper en nog meer kleuren. Het kan zijn dat je ineens een gouden gloed erin krijgt, net of er zilver of goudspikkeltjes in zitten, zoals dat in een halfedelsteen wel voor komt. Wanneer je je dat gaat realiseren zeg je: Die kosmische invloed zal dus in elke wereld veranderingen veroorzaken, maar ik ben op weg door al die werelden heen. Alleen zolang ik in één bepaalde wereld actief ben, kan ik de werking van een kosmische kracht juist omschrijven.

Nu gaat dit over goddelijke en geestelijke krachten, maar er zijn in elke wereld ook nog de eigen banden met de kosmos. Als je in een wereld bent van blauw, van geel of van rood, noem maar wat op, dan heeft deze sfeer - want het is eigenlijk een soort levensgang, een levenswereld - haar eigen relaties met de kosmos buiten en die zet het om in brandpunten in de wereld zelf. Wanneer u die blauwe wereld neemt als voorbeeld, dan zou u zeggen: Er zijn nu punten waarin dat blauw lichter wordt, gaat stralen. Het is net of er sterren staan in dat blauw. Die krachten kunnen dus alleen in de blauwe wereld worden afgelezen en ondergaan. Zoals in uw eigen stoffelijke wereld de krachten van het Melkwegstelsel explosies in het

heelal, maar ook verandering van bepaalde materiële stroming in de omgeving en daardoor verandering van fluktuaties in de zon allemaal een rol kunnen spelen.

Elke wereld heeft dus haar eigen krachten welke tot die wereld behoren. Ze zijn het resultaat - voor zover ik het kan nagaan tenminste - van het funktionieren van een bepaalde sfeer en haar reactie op de invloeden uit het witte of het verblindende licht; de goddelijke werkelijkheid.

Hebben we te maken met invloeden, die uit onze eigen wereld schijnen voort te komen, maar gaan we toevallig geestelijk op stap en komen we in een andere wereld terecht, dan verandert die situatie ineens en misschien ook helemaal.

Elke wereld kent zijn eigen brandpunten, zijn eigen stroming van krachten, zijn eigen werking van energie. Nu blijkt dat elke persoonlijkheid (entiteit, geest) in staat is om zich in verschillende werelden te bewegen. Gaat zij nu met de norm van haar normale wereld (voor u is dat de stoffelijke wereld en de daar werkende kosmische invloeden) naar een wereld die lichter is maar een andere kleur heeft, dan zal ze daar op onbegrip stuiten. Die entiteit zal voortdurend misvattingen voor zichzelf kreëren, want zij vertaalt totaal andere werkingen nog steeds in de termen van de kosmische samenhang van haar eigen wereld. Dat kun je niet doen. Dat kun je alleen t.a.v. het witte, het verblindende licht en misschien nog - maar dan beperkt - t.a.v. de daaruit voortkomende gouden kracht. Daaruit volgt dat je eigenlijk, als je werkelijk bewust wilt worden, in elke wereld afzonderlijk een besef moet krijgen van de betekenis, die een kosmische werking en stroming in die wereld heeft. En als je dat goed voor elkaar brengt, vind je in elke wereld een eigen soort van kracht en kun je die kracht altijd opnemen in je persoonlijkheid. Net zoals u op aarde, als de vitaliteit groter wordt, u die vitaliteit kunt opnemen. U kunt die dan wel degelijk besteden aan geestelijk werk. U kunt daardoor uw geest in een bepaalde wereld meer mogelijkheden verschaffen. Het omgekeerde is ook waar.

Wanneer de geest in een geestelijke wereld of sfeer de krachten juist weet te verwerken, worden ze positief. Het wordt een vermogen aan energie, dat in het ik wordt opgebouwd en dat naar beneden of naar boven toe kan worden gebruikt om het ik een beetje scherper uit de verf te laten komen, een beetje mooier of juist af te tekenen en gelijktijdig iets meer te doen. Ik vind het fantastisch mooi als je het zo bekijkt.

Er zijn een groot aantal van die afzonderlijke werelden. Met de menselijke kleuren kun je ze niet eens allemaal beschrijven, ook als we ons aan de hoofdkleuren houden om het eenvoudig te maken. Wijzelf - of we nu geest zijn of stof - zijn praktisch het enige middel waardoor wij elke wereld waarin wij denken te leven kunnen verbinden met elke andere wereld waarin we bewust kunnen bestaan. We kunnen de krachten van elke wereld overhevelen naar elke andere wereld. Maar we moeten ze natuurlijk wel goed gebruiken. Laat mij proberen een paar voorbeelden te geven. Een van de aardigste is wel deze:

Je leeft in een wereld die wij dan klank en kleur noemen; een mengeling van trillingen. In die wereld behoort je zelf tot b.v. de gouden Straal. Nu is de kosmische verhouding daar zo, dat de eigen kracht wordt aangevuld door een enorme hoeveelheid van wat wij mystiek bewustzijn kunnen noemen: purperachtig, paarsachtig van kleur. Je absorbeert dat, maar je bent zelf kracht. Nu kun je natuurlijk naar beneden gaan en levenskracht geven, maar dat kon je altijd al. Maar nu neem je de kracht van die wereld op en je vormt haar om in een afstemming. Je kunt nu die afstemming aan anderen overdragen. Daarmee kun je een aantal mensen op aarde bewust gaan maken van dat-

gene, wat zich in een andere wereld afspeelt en hen desnoods in gevoelens of in visioenen en als het een beetje goed gaat misschien ook nog in uittredingen laten beleven wat daar aan de hand is. Daardoor kunnen die mensen op hun beurt weer die energieën voor zichzelf opnemen, omzetten in weten, in kracht, kortom in alles wat ze nodig hebben. Er zijn natuurlijk ook andere mogelijkheden.

Neem nu een van de meest zielige sferen die er is. Dat is de sfeer die eigenlijk nergens is: Schaduwland. Iemand die dood gaat komt daar in een half-donker donker, moet zich daar oriënteren en dan naar het licht toe. Dat is altijd het overgangsverschijnsel, het blijft voor iedereen zo'n beetje het zelfde. Je kunt er afgehaald worden natuurlijk, maar ondertussen zit je er toch maar. Nu zijn er heel veel entiteiten, die om welke reden dan ook niet kunnen aanvaarden dat die andere persoonlijkheden, die proberen contact op te nemen, echt zijn; dat ze niet behoren tot hun vroegere wereld maar een nieuwe betekenis hebben.

Nu heb je in die wereld die mystiek opgedaan. Dan kun je zelf alle kleuren zijn in dat geval, maar je hebt deze harmonie opgenomen. Nu ga je kijken op welk punt er voor de anderen een geestelijk leven bestaat. Je stelt je dus doodgewoon in op hun eigen denken. Dat kan een politiek denken zijn, dat kan een bepaalde godsdienst zijn, een filosofie, noem maar op. Dan kun je dit opladen met die kracht. Het gevolg is dat een kosmische betekenis, behorend tot een andere sfeer, in die entiteiten wakker wordt. Ze veranderen daardoor hun relatie met de omgeving en ze worden aanspreekbaar.

Doe je dat helemaal bewust, dat is dat een fantastisch mooi proces. Velen doen het eigenlijk onbewust doordat ze argumenteren. Ze gaan praten en ze beseffen niet dat ze in hun poging om contact op te nemen eigenlijk de ander toch ook iets opleggen van hun kosmische inhouden, hun relatie met de kosmos. Dat kan dan vaak erg bevrijdend werken.

Ik heb dat zelf meegemaakt o.a. met soldaten, slachtoffers die in gevangenissen zijn dood gegaan e.d. Ik moet zeggen het was voor mij in het begin altijd het idee van: ik doe het. Maar nu ik wat meer bewust ben geworden (en dan ben ik nog helemaal niet zo bewust dat ik alle kosmische stralingen ken), is het voor mij geworden het wiken van iets wat in de kosmos bestaat in de ander.

Ik beseef heel wel, dat je dat in een menselijke wereld natuurlijk met een korreltje zout moet nemen, want een mens is een mens is een mens, hopen we tenminste! In uw eigen wereld spelen diezelfde krachten ook een rol.

Een ster heeft bewustzijn. Een ster heeft ook verbindingen met het hogere. De invloeden, die ik onderga in contact met een bepaalde sfeer, ondergaat ook die ster. Een planeet precies hetzelfde. De uitstraling en de energieën die tot uiting komen in de ster, in de planeet, hangen dus ook samen met die hogere geestelijke niveaus. Wanneer onze gastspreker het dan o.a. heeft over die kettingreacties, die reeks explosies in de kern van het Melkwegstelsel, dan spreekt hij wel over een stoffelijk verschijnsel en over invloeden die direkt stoffelijk zijn wat betreft fluktuaties van energie e.d., maar hij heeft het gelijktijdig over een reactie waarbij de nu bestaande geestelijk kosmische waarde een rol speelt, want ook de sterren hebben daarmee contact. Hun verandering van zijnstoestand heeft direkt te maken met hun geestelijk bewustzijn. Ook uw aarde zal op die stoffelijke invloeden anders reageren omdat haar eigen kosmisch bewustzijn gekoppeld is aan dit verschijnsel in een sfeer waarin ze ook bewust leeft. Het is dus een heel samenhangend geheel.

Ik heb ook nog een kennis opgezocht die daar heel veel van

weet en ben dus gaan informeren: hoe moet ik dat nu proberen uit te leggen. Toen kreeg ik dit beeld:

Wanneer je alles afzonderlijk bekijkt, is het een eenheid, een individu. Wanneer je alles bekijkt aan de hand van zijn grondeigenschappen, dan kun je te maken krijgen met rassen, met volkeren, met stammen. Wanneer je nog verder weg gaat krijg je te maken met levensverschijnselen, die alleen nog aan de hand van een bewustzijnsontwikkeling, die in alle een rol speelt, gedefinieerd kunnen worden. De afstand die je neemt bepaalt dus gelijktijdig de waardering die je hebt voor het geheel. Een kosmische kracht is nu iets wat op een enorme afstand staat en dus geen waardering heeft voor enkelingen, maar alleen voor een geheel, b.v. een gehele bewustwordingscyclus. Maar eenmaal daarin gekomen, werkt het en dan gaat het zich manifesteren op een niveau, waar b.v. rassen ten aanzien van elkaar gaan reageren.

Wanneer deze dus die invloed ondergaan, betekent dat een verandering in de leden van die rassen die ten aanzien van elkaar anders gaan reageren. Het is een vervlochten geheel waarin één vonk van het verblindende licht betekenen kan, dat er een verandering plaatsvindt op elk niveau van leven, vanaf het hoogst geestelijke tot het meest grofstoffelijke of zelfs het meest aan het duister gebondene.

Al die veranderingen tezamen geven dus weer wat er gebeurt in het witte, het verblindende licht. Mijn vriend zei: "Je moet het de mensen dan maar zo voor leggen: Als God spreekt verstaat niemand Hem, maar de klank van Zijn stem weergalmt door de hele schepping en beroert het wezen aller schepselen."

Ik heb natuurlijk ook geprobeerd om daar iets bij te vinden. Toen zei hij: Je kunt het natuurlijk ook uitdrukken in termen van persoonlijke bewustwording en dan zeg je: De kern van een goddelijke uiting weerspiegelt zich door de breking van de verschillende graden van bewustzijn op duizend-en-één wijze. Eén ding is zeker: datgene wat niet in die goddelijke boodschap bevat is, toont zich aan ons als duister of negatief; al datgene wat er wel in bevat is toont zich aan ons als licht. Nu is het de kunst om dat licht te aanvaarden dat past bij ons wezen zoals wij dit nu beseffen. Daardoor kan elk wezen in feite steeds bewust reageren op de hoogste kracht. Nu heb ik gedacht: het wordt toch een nogal ingewikkelde inleiding. Als je het gewoon terugbrengt tot de bekende termen, dan wordt het veel eenvoudiger.

God spreekt in ieder van ons, maar wij kunnen Hem alleen verstaan op grond van hetgeen wij zijn. Datgene wat Hij zegt en in ons wezen niet een weerklank wekt, gaat aan ons voorbij. Alles wat behoort tot de wereld waarin we leven, zullen we sterker ervaren dan alles wat tot onze geestelijke werelden behoort. Dat lijkt misschien een beetje waanzin voor de meerbewusten, maar het is toch waar. Want we keren altijd terug tot de werkelijkheid van onze eigen sfeer of wereld. Daarin is het de totale gang van zaken, de totale verandering die ons treft. Het is dus niet de erkenning van het goddelijke zonder meer.

Het is het gebeuren waarin je leeft. Het gebeuren is voor ons in ons besef binnen een stoffelijke wereld niets anders dan een weerkaatsing van een deel van de goddelijke boodschap, die echter pas in haar geheel begrepen kan worden, wanneer je steeds meer andere sferen bewust gaat beleven. Dus God kan pas tot ons spreken, wanneer we het geheel van de werelden waartoe wij behoren innerlijk bewust kunnen ondergaan en de invloeden, die wij in al die werelden ontvangen, kunnen samenvoegen tot een geheel.

De vriend waarmee ik heb gesproken zei ook nog: De kern van het

bestaan is liefde. Liefde is aanvaarding. Hoe meer je aanvaardt al wat er bestaat zonder het af te keuren of te verwerpen, maar ook zonder blind te zijn voor de betekenis ervan, hoe meer je een ware zoon of dochter Gods wordt. Onderscheid in sekse schijnt in de hogere graden niet te bestaan. De goddelijke openbaring in ons kristalliseert zich in iets wat kentekenend is voor ons eigen wezen. Wie in zich de geheime naam Gods vindt, vindt de naam die hij heeft in het goddelijke Totaal.

Dat klinkt eerst een beetje ketters, maar hij bedoelde kennelijk daarmee te zeggen: Wij kunnen God alleen aanspreken in datgene wat we zijn. En als wij een naam van God ontdekken, dan is dat de weergave van hetgeen we wezenlijk zijn. Daarom is het enorm belangrijk, dat we onszelf leren kennen. Maar wie daarbij blijft stilstaan, gaat ook niet veel verder, want jezelf kennen betekent alleen opsommen wat je van jezelf aanvaardt. Wie echter verder gaat dan een jezelf kennen en komt tot in zelfkennis de kosmos beleven, die komt tot een nieuwe interpretatie van zijn eigen bestaan. En de wijze waarop ik mijn bestaan als geheel voor mijzelf interpreteer, maakt uit in welke mate ik over de krachten van alle werelden waartoe ik behoort kan beschikken.

Heeft hij het nu eenvoudiger gezegd dan ik of niet? U kent hem ook wel. Hij komt de laatste tijd niet zoveel meer door. U heeft hem nog gekend als Het Pastoortje. Nu kunt u ook horen hoe ketters hij is geworden. Paus Paulus zou onmiddellijk overgaan in een beroerte als die hem hoorde. Dat zou leuk zijn. We zouden hem aan onze kant ook wat bij kunnen brengen....

Waar het om gaat is dit: Ons pastoortje is gegroeid van een dichterlijke, gelovige pastoor vol liefde, naar iemand die het wezen van de liefde begint te doorgronden. En als hij op deze manier denkt over al die kosmische krachten en werkingen, dan neem ik toch wel aan dat er heel veel in zit. Ik heb tegen hem gezegd: "Als je dat nu eens op aarde zou moeten weergeven, hoe zou je dat nu zeggen, Broeder?" Toen keek hij mij eens aan met een glimlach en zei: "Ja, nu moet je niet mijn oude fouten wakker roepen. Ik zou het zo gezegd hebben:

Ik zag de zon en ik keek naar God. En de zon werd duisternis en in het gemis van licht ontdekte ik nieuw licht en noemde dat mijn God. Tot ook dit verblindend mij, ik - in een nieuwe duisternis een ogenblik vrij zijnde - hervond het onbestemde, de God die rond mij leeft en die - al weet ik nog niet hoe - mij altijd antwoord geeft, wanneer ik vragend zoek."

"Is dat nou alles wat je hun zoudt willen zeggen?"

Hij zegt: "Wat moet je hun meer zeggen? Wanneer je probeert om het allemaal te zeggen zoals het is, dan zijn er veel die het niet begrijpen en er zijn er ook die het gaan vertalen in hun eigen termen. De werkelijkheid is: je volgt steeds een bepaalde ontwikkeling. Je denkt dat je er bent en dan valt het weg, dan ben je blind. En in die blindheid moet je weer het licht zien. Dan denk je misschien eerst dat het hetzelfde is, maar dat is een hogere fase ervan en hoe hoger de fase hoe hoger de wereld, maar de ervaring blijft hetzelfde. Ik ga van een uitbundige vreugde van erkenning en bereiking naar een schijnbaar Niet. Ik ontplooi mij opnieuw en ga weer verder. Ik kom weer terecht in het schijnbaar Niet zonder te beseffen, dat elke nieuwe wereld waarin ik een nieuw licht vind alles bevat, wat voor mij geweest is, alles wat ik eens bereikt heb, want wat ik ken dat zie ik niet, maar het is het nieuwe, waardoor ik eigenlijk steeds verder groei en waardoor ik in een voortdurende schijn van verandering alleen maar mijzelf beter leer kennen en daardoor duidelijker beseft wat de bron van licht voor mij betekent."

Alles wat ik geprobeerd heb u te zeggen, hangt samen met o.m. die vreemde verwarring, die we ondanks alles samen hebben genoten bij de Wessac en de fantastische lichteffecten die er waren. Kracht, fantastisch! Alleen zat er zoveel omheen.

Wanneer ik probeer u die kosmische inwerkingen en krachten op de een of andere manier een beetje duidelijk te maken en ik doe het misschien wat ingewikkeld, dan moet u wel beseffen: wat ik zeg is nog heel erg eenvoudig bij hetgeen u gaat denken, wanneer u voor het eerst bewust ermee geconfronteerd wordt, want het is schijnbaar erg ingewikkeld. De kern van ons wezen dwingt ons, indien we verder willen gaan, om steeds te vereenvoudigen. Niet meer onze eisen te stellen, niet meer onze normen te hanteren, maar steeds meer diep in onszelf te ondergaan. En in het ondergaan steeds weer te ontwaken in nieuwe bestaanstoestanden, steeds weer bewust te leven in andere werelden en landen, steeds weer verder te gaan naar steeds nieuwe vreugde.

Dan is er nog dit, en dat is weer mijn eigen ervaring, ik heb dat door ons pastoortje ook bevestigd gekregen.

Elke keer wanneer we verdergaan, lijkt het of we in een teleurstelling terecht komen zonder einde. Maar we worden er zelfstandiger door; en die zelfstandigheid op zichzelf wordt dan een nieuwe vreugde. Elke vreugde die we vinden is alleen maar een vage weerspiegeling van de mogelijkheden die we onbeseft al bezitten. Daarmee is ons stijgen in de geest eigenlijk een steeds grotere vreugde, die steeds feller en vollediger opbloeit uit de ogenblikken van teleurstelling en verandering, die in ons aller bestaan schijnbaar onvermijdelijk zijn.

Ik heb het zo ervaren en ik ben ervan overtuigd, dat ook u het zo zult ervaren. Misschien in uw stoffelijk leven, misschien erna, misschien beide malen, dat weet ik niet. Maar ik weet wel één ding: aan het einde ben je altijd gelukkiger. Uit je verwarring kom je toch altijd weer tot eenvoud. En uit je gevoel van onvermogen ontdek je toch altijd weer hoeveel macht, hoeveel kracht je eigenlijk in je draagt.

Te weten dat je dat dan kunt doen in overeenstemming met dat geluk, met die vreugde, met die hele kosmos om je heen, is een ervaring, daar is maar één woord voor: grandioos! En als u dadelijk - het kan voorkomen - even in de put zit, moet u maar zo denken: het is een ogenblik donker, maar dat is alleen omdat we nu weer verder kunnen gaan naar een vollediger vreugde, een vollediger licht, een vollediger besef.

- : -

De gastspreker.

Er bestaat een heel mooi en ingewikkeld woord: kosmische kracht. Wanneer je mensen spreekt over al die invloeden en al die krachten, dan raken ze in verwarring. Als je die mensen nu eens zoudt gaan vertellen wat ze al zo inademen per ademhaling, dan zou je ook aardig wat gassen en andere vluchtige stoffen kunnen opsommen en dan zouden ze niet in verwarring raken.

Kosmische krachten is eenvoudig je omgeving. Je absorbeert ze en soms schijnt je er delen van uit - met een lange ij! Iemand rea-

geert hier wat wonderlijk en ik realiseer mij, dat mijn gebruik van de menselijke vocabulaire het gevaar voor dubbelzinnigheden in zich bergt. Ook dat is helemaal niet erg, want driekwart van het menselijk leven is dubbelzinnig, als je het vanuit een geestelijk standpunt beziet.

De eenvoud van het leven betekent: kosmische kracht is ademen. Ademhalen daar denk je niet bij. Alleen wanneer het eens uitzonderlijk is - je ruikt een geur - dan word je er even van bewust: er is iets bijzonders.

Wanneer de kosmische krachten tijdelijk bijzonder sterke kracht uitzenden, dan word je er van bewust alsof het leven even een wat andere kleur krijgt, of je even in je gevoelens, in je lichamelijkeheid en in je geestelijk besef toch een beetje anders bent geworden. Soms krijg je zo het gevoel van zo'n eerste zoele lentedag. Er zijn bepaalde invloeden, je wordt wat dartel en zelfs opa met zijn wandelstok loopt een beetje te dansen. Dat gaat zo.

Waarom zouden we ons dan al te druk maken over de samenstelling van die krachten; ze zijn er. Maar het betekent wel, dat we er rekening mee kunnen houden. Niet omdat we precies weten wat er aan de hand is, maar doorgewoond omdat we voelen dat er iets aan de hand is.

Het is heel duidelijk: wanneer u een rillerig gevoel hebt, dan trekt u een jas aan als u naar buiten gaat. Wanneer u een gevoel van somberheid hebt, "tristesse" zoals de fransman het zo mooi noemt, dan moet u zorgen dat u zich wat pantsert tegen de wereld, dan hebt u een beetje bescherming nodig en dat kunt u met wat concentratie van gedachten veelal best voor elkaar krijgen. Als je het gevoel hebt: dit is een dag om te dansen en te zingen, dan moet je innerlijk dansen en zingen. En meer dan dat: dan moet je ook proberen die vreugde die je voelt uit te zaaien, alsof je druk bezig bent als een soort Johnny Appleseed om overal de bloesem van de toekomst een basis te verschaffen.

Een van de punten die uw inleider en mijn interviewer (tenminste dat dacht hij) naar voren bracht, stond in samenhang met het Wessacfeest. Hij wou wel graag weten wat ik ervan dacht. Nou, dat is hetzelfde als elk jaar. De samenstelling van de lucht is wat anders. Weet u, vlak voordat de kentering van het jaargetij komt, heb je van die eigenaardige dagen. Dan loopt het allemaal een beetje door elkaar en dat heb je nu ook.

Het Wessacfeest was vol van allerhande wonderlijke kleurverschijnselen. Er waren er een paar bij die wat minder mooi waren. Er waren er een paar bij die fantastisch mooi waren. En als je dan probeert om dat te interpreteren, dan ga je zeggen: Het is alleen belangrijk te weten wat ze zijn en wat ze kunnen doen, wanneer ik elke kracht afzonderlijk wil gebruiken. Maar het geheel is gewoon een teken van verandering.

Dan zeggen de mensen altijd: "O, een teken van verandering, het zal wel slechter worden of het zal wel beter worden." Nu moet u mij eens een antwoord hierop geven: Als u ineens begint te glimlachen, krijgt u dan meer in uw portemonnaie? Ik heb het niet over een bepaald beroep, maar normaal. U heeft nu gelachen; bent u rijker geworden? Niet in uw portemonnaie. Juist. Dat wilde ik nu alleen even demonstreren.

Kosmische kracht kan de aarde niet veranderen. Ze kan u veranderen. Of: een kosmische kracht kan de aarde veranderen, maar dan verandert u nog niet. De meeste mensen denken: het is een package-deal. Die mooie term die ze tegenwoordig gebruiken wanneer ze je op reis sturen naar de rotste hotels, waar ze je nog durven plaatsen. Maar dat is niet waar. De krachten van de kosmos zijn één geheel,

natuurlijk. Wanneer we gaan kijken bij de lichtende, trillende werkelijkheid waaruit alle verschijnselen voortkomen, dan weten we: daar zit de basis van alles. Maar als u een dubbeltje krijgt, dan denkt u toch niet aan de Nederlandse Bank? Laten we dan die grote kracht met rust laten en ons afvragen: wat zien wij?

Kosmische krachten vallen voor de mensen uiteen in twee soorten. Je hebt de soort die de materie verandert en de soort die de geest verandert; niet alleen de uwe maar alle geesten. Ik weet het, ik praat niet als een leraar; dat ben ik ook nooit geweest. Een leraar is een dogmatikus, die op grond van zijn verondersteld weten anderen vaak het weten dat zij bezitten ontnemt. Hij maakt iedereen rijp voor de maatschappij en de maatschappij is een gekkenhuis, dus dan weet u wat hij doet.

Wanneer u stoffelijke beïnvloedingen krijgt kan dat betekenen verandering van weer, het kan een aardbeving zijn, het kan betekenen dat de waterstanden zich wat gaan wijzigen. Als je die processen zo bekijkt, dan gaat dat allemaal toch nog wel op een betrekkelijk lange termijn als het belangrijk is. Een aardbeving heeft een minimale aanlooptijd van vijftig tot tachtig jaar, een grote tenminste.

Kijken we naar een verandering van temperatuur over de gehele aarde - fluktuaties komen per driehonderd jaar voor, nietwaar - een belangrijk proces van temperatuursverandering loopt gemiddeld van vijfendertig tot veertig jaar. Dus daar hoeft je je niet zo druk over te maken, daar wen je wel aan. En als het een aardbeving is hoeft je niet eens te wennen. Je hoeft je alleen maar af te vragen: hoe komt het dat ik nog leef, terwijl ik dood ben. En dan begint het feest opnieuw.

Dus ik zou zeggen: die stoffelijke invloeden zijn mooi. Het verklaart misschien waarom de houding van een aantal mensen verandert en gelijktijdig een grotere poging om elkaar te verstaan en een grotere onderlinge prikkelbaarheid. Dat hangt samen met het zenuwstelsel en met stoffelijke kosmische straling.

Wat gaan die geestelijke stralingen betekenen? Een geestelijke straling betekent dat ieder, die vatbaar is voor één van de krachten die erin zit, daarop reageert. Hoe was dat ook weer? O ja, ik weet het alweer. Er werd iemand aangesproken in Scheveningen: "Habla espagnol?" Toen zei hij: "O, Habblé, dan moet je om de hoek zijn." Met andere woorden: daar breng je toch niet veel van terecht. Je moet het eerst verstaan. Er moet harmonie zijn.

Een ieder zal in deze dagen reageren op die kosmische krachten waarmee hij harmonisch is. Er zijn er nogal wat positieve. Er zijn heel wat mensen, die ook positief zijn. We moeten dus verwachten, dat geestelijk gezien toch een hele hoop positieve dingen gaan gebeuren. En als dat geestelijk gebeurt zal dat stoffelijk ook nog wel hier en daar een weerslag hebben. Dus het is heel eenvoudig: kosmische invloeden zijn de krachten die rond u zijn. U kunt zich er niet aan onttrekken. Als u probeert kosmische invloeden uit te schakelen, kunt u net zo goed meteen ophouden met ademen. U hebt de levenskracht nodig, u hebt de invloeden nodig.

Er zijn allerlei vragen geweest: Hoe denkt u dat.... Goed, ik mag denken wat ik wil. Gedachten zijn in de geest niet totaal tolvrij. Als je ze uitstraalt weet een ander wat je denkt. Bent u blij dat u nog op aarde zit?! In de praktijk is het ook niet belangrijk wat je denkt. Het is belangrijk wat er is. En dat wat er is, is er voor iedereen. Niet dat iedereen het opneemt. Nou, dat doe je dan heel eenvoudig: je leert je een beetje afstemmen. Je leert om je gedachten tot rust te brengen, jezelf wat tot rust te brengen en dan aan een enkel ding te denken dat heel erg leuk is. Wanneer je je dan die blijdschap voorstelt en er is blijdschap in de kosmos, dan is

dat de kracht die je ontvangt.

W_e zitten hier bij elkaar. We zijn druk bezig allemaal te luisteren naar wat de gastspreker te zeggen heeft, (later zegt u: wat een gast, die spreker) en daardoor bouwen we zonder dat we het misschien helemaal beseffen een afstemming op. Nou zijn er kosmische krachten. Dan zal elke kosmische kracht, die past bij de afstemming die wij nou vinden, voor ons ineens veel sterker gaan spreken.

Dan is het alleen maar de vraag: Wat doe je ermee? Eet je het meteen op of neem je het mee naar huis? Anders gezegd: absorbeer je het of ben je er alleen mee bezig als een kleine emotie en vergeet je het weer als je weggaat. Zo simpel is het allemaal.

Nu weet ik dat er een hoop mensen in zorgen zitten. Ik heb geprobeerd een paar voelhorens uit te steken. Je krijgt een medium waar ik bij leven en welzijn één keer - en dat is al een hele tijd geleden - in ben doorgekomen. Dan zeggen ze ook nog: het moet een beetje voorzichtig behandeld worden. Dan denk je: ik ga toch eens kijken. Ik hoor dan de mensen spreken over de Russen en de Amerikanen en tenslotte bent u bezig over de vraag of je iets Fyffes (bananen) of Chiquita moet noemen. Nu, ik kan dat antwoord heel eenvoudig geven:

Deze uiterlijke scheiding is alleen menselijk belangrijk, maar zodra je uitgrijpt naar de geestelijke en de kosmische waarde moet je niet denken aan Russen, Amerikanen, Hollanders, Duitsers, Engelsen, Fransen en dat hele soepzooitje, wat er verder nog bijhangt. Je moet denken aan mensen.

Als het Goddelijk Licht uitstraalt en het geeft een kracht van nieuw besef, dan is er geen Ijzeren Gordijn dat het tegenhoudt en wat dat betreft ook geen zakenbelang dat het kan uitschakelen of perverteren.

Dan denken jullie altijd zo beperkt. O ja, zeggen ze dan, maar we hebben toch zoveel te doen om de vrede op aarde te bewaren. Ja, dat is een heel mooi gezegde. Ik vraag me alleen af waar die vrede dan opgeborgen is, want ik kan haar niet vinden. Neen, je moet zeggen: We zijn bezig om te zoeken naar een nieuw licht. Remmen is soms goed, maar het beste is zorgen dat de motor goed loopt en in de juiste versnelling. Dat is nu gebruik maken van kosmische kracht.

Kosmische kracht is nooit remmend. Het is altijd aktiverend, het stuwt. Dus wat wij moeten doen is gewoon proberen te stuwén, dan hebben we de meeste kans dat die kosmos met ons werkt, dat de kracht uit de kosmos in ons, door ons denken en streven scherper tot uiting komt. Het is eigenlijk zo simpel, een kind kan de was doen. Het is natuurlijk niet zo, dat je een knop hebt waardoor je automatisch naar normaal kunt terug keren.

Een mens die met een kosmische kracht werkt, ondergaat die kracht ook zelf; hij verandert dus een beetje. Wie met kosmische krachten wat goeds wil doen, moet onthouden: Kosmisch licht is een schijnwerper, die je kunt richten op alle dingen. Waar een schijnwerper funktioneert vlucht het duister; uw eigen duisternis, uw angst, uw bezorgdheid, uw pijntjes, uw twijfel zo goed als misschien demonische invloeden en denkwijzen en mensen die vanuit een hoekje proberen iets tot stand te brengen.

Dus ik zou zeggen: niet te veel worstelen, licht zijn. Neemt u dat nu goed op. E_r zitten hier dames, nietwaar. Licht is een schijnsel in mijn betekenis, geen overdrachtelijk woord. Ja, ik ben een stoute jongen geweest. En nu ben ik een geest op weg naar het bewustzijn. Maar ik heb al gezegd: mijn vocabulaire is daardoor nog niet volledig gekuist.

Trouwens, wat is kuisheid? Meestal de illusie waarop men de pretentie baseert, die in wezen onrechtvaardig is. Ik ben hier niet

om u te spreken over de fouten in het menselijk denken, in het menselijk gedrag, maar ook daar zou alleen harmonie en licht een rol moeten spelen, meer niet.

Nu zijn er toch wel een paar dingen, die ik nog even voor u zou willen uitstallen.

De hoofdkracht van dit jaar is wit. Een fel levend wit, dat wanneer het uiteenvalt in verschillende nuances van wit, je wel verschillen ziet en toch niet kunt zeggen: het is geen wit meer. Wit is een kracht van leven, van vermogen, van rechtvaardigheid, maar het is ook een basiskracht. Het is de kracht van verlichting, diepere bewustwording. Wanneer je dit jaar dus bezig bent, zoek vooral naar het je dieper bewustworden van het Zijnde; wat er is, ook de kleine dingen.

Als je ooit een lieve-heersbeestje tegenkomt: dat heeft ook een diepere betekenis, de tuinman weet het: het is een bladluisvreter. Het is dus anders dan het eruit ziet. Het heeft een bepaalde samenhang, het heeft een bepaalde harmonie. Goed, besef dat en je zult zien, dat je op die manier als het ware weer iets van dat witte licht in jezelf voelt werken. Je wordt er niet alleen sterker van, maar je krijgt ook een nieuw soort kracht van oordeel en van daden.

Wat zat er verder nog in? Er zat ook wat blauw in. Wat dat betreft, goed dat u geen Duitsers bent, anders zoudt u denken: blauen Montag ist der Namen. Wat alleen betekent dat elke maandag de roes van de zondag moeizaam dreigt. Blauw is weten, is kennis. Maar het is doordat er veel diepe tonen bij komen geen zuiver wetenschappelijke kennis. Wanneer je met feiten of problemen zit, denk niet aan het probleem zelf. Verdiep je in de feiten en aktiveer zo ook deze kracht die een groot gedeelte van het jaar toch actief is en u zult zien, dat de feiten zich automatisch gaan hergroeperen. Zij vormen zelf het antwoord, wanneer u maar eerst de feiten wilt bezien; en dat intuïtief. U weet niet hoe het gebeurt.

Wanneer u bezig bent met geestelijke problemen, (dat kan ik me ook voorstellen) is er een lichtend purper gesignaleerd, een uitstraling die zoals wij aannemen in Broederschap toch wel voorlopig veertien à vijftien maanden bezig zal blijven en die eigenlijk al een tijdje bezig was. Wat hebben we daar aan? Wel, wanneer we op een ogenblik iets willen bereiken wat geestelijk is of waar onze geest, onze ziel, ons geloof bij betrokken is, dan moeten we proberen ons in te stellen op één ding dat daarin betekenis heeft. Dus niet op de pastoor of het altaar. Neen, dan stel je je gewoon een glimlach van Jezus voor als je religieus bent, of je stelt je alleen maar de ochtend voor als de zon net op is en alles eigenlijk pas wakker wordt.

Neem zo'n beeld, houd het je voor ogen, stel je open voor de kosmos en je zult zien: de beelden vormen zich, de gedachten drukken zich uit, de kracht wordt wakker en je wordt als het ware opgetild en meegenomen. En als je terugkeert en je behoudt er niet veel van, dan heb je toch een enorm gevoel van geluk, je hebt levenskracht geput, je bent prettiger, gelukkiger.

Leven is niet altijd zo gezellig. Er zitten een paar invloeden bij, daar kunnen jullie ook nog wel het nodige van krijgen. Ik heb er een paar hele giftige schichten gezien van blauw en groen. Ze zitten nou al te redeneren wat ze daarmee moeten doen. Dat is net zo iets als arsenicum: het kan nuttig zijn, maar in welke dosis moet je het toedienen?

Als je te maken krijgt met dat felle blauw, dan zit je met een probleem, waarbij je redelijkheid en de onredelijkheid van de wereld voortdurend botsen. Trek je je daar niets van aan. Op het ogenblik,

dat je bezig bent met dit beredeneringsproces in jezelf, vaak een beschuldigen van jezelf of van de wereld, dan verdrink je in giftige tegenstellingen. Niet doen!

Dan hebben we dat groen; dat hangt samen o.m. met geloof. Als je het gevoel hebt dat iedereen fout is en dat jij gelijk hebt op grond van hogere waarden, weet je wat je doen moet. Dan ga je kijken of je al je vijf vingers nog hebt. En als je er vijf hebt gehad, ga je verder, dan heb je al tien. Dan heb je nog tenen ook en tegen de tijd dat je dan denkt: zo gek ben ik, ben je die gevoelens van verhevenheid kwijt. Je moet niet denken: ik kan beter. Dan denk je: ach, wij zijn allemaal deel van de schepping. En ineens valt het weg en komt daarvoor in de plaats iets wat goud is, wat kracht is, wat een beetje vreugde is.

Dat zijn maar een paar raadgevingen. Als ik het zo vertel denken jullie: Ja, ja... Per slot van rekening als je hoofdpijn hebt neem je een aspirientje, dat is heel gewoon. Deze dingen zijn eenvoudig.

Wanneer je met zoiets zit, probeert het een keer, het kan niet schaden. Als je je werkelijk zo afstemt met het geloof aan kosmische krachten en je probeert werkelijk even te beseffen wat er is, dan ga je ook voelen dat er toch ondanks alles een hoop licht is en een hoop leven.

Al die kosmische verschijnselen bij elkaar zijn niets anders dan die glimlachende vibratie van een Schepper. God is bij je, kun je dan zeggen. Dan zeggen de mensen: Ja, waar dan? Een licht is bij je. Er is kracht. Als je gewoon hier zit en je kijkt er een ogenblik voor jezelf zo naar binnen, dan zul je zien dat er licht is.

Het gaat hier en daar lichamelijk wat slechter? Nou heel eenvoudig: er is een kracht in de kosmos. Realiseer je wat je op dit ogenblik wilt veranderd zien. Niet: ik wil achttien jaar worden. (Trouwens, wie is zo stom om de klok terug te draaien? Dat zijn alleen degenen die gefaald hebben en die niet tevreden zijn met zichzelf) Maar stuur het gewoon. Denk alweer, laat het uit je voorhoofd stromen, zeg tegen jezelf: dit is licht, dit is kracht, nu moet dat even veranderen. Heel gewoon. Nu op dit moment. Helemaal geen bezwaar tegen. Je hoeft niet te luisteren. Als je de helft hebt begrepen van wat ik heb gezegd, weet je toch al genoeg.

Als je denkt: dat is ook niet nodig op het ogenblik, kijk dan eens of je even die glimlach kunt vinden van: ach, het is allemaal maar tijdelijk, het verandert. Dat pijntje gaat wel weg. En die problemen van de wereld zijn over honderd jaar ook de wereld uit, net als u.

Er is leven, er is licht, er is kracht. En het is plezierig dat het er is. Stel je voor, dat je ineens allemaal in elkaar zou zakken. Wat een stel kwallen zou er op de vloer liggen! Maar jullie zijn geen kwallen. En dat heb je te danken aan die kracht; niet alleen aan je geraamte. Dat heb je te danken aan dat licht, dat daar van binnen is. Zeg tegen jezelf: ik ben blij dat dat licht daar is. Wees blij met dat licht, niet alleen hier maar daar. Stem je af op dat licht. Laat dat geheel nu eens een beetje op je neer komen: wit licht, gouden licht, alles wat er is. Dan zeg je: ach, het is zo gek nog niet.

Ik ben geen predikant en ik zal er nooit een worden. Zo zie je, God beschermt de mensheid. Maar wat ik jullie gezegd heb, wat ik jullie een ogenblik heb willen laten ervaren, maar dan wel in en vanuit jezelf, dat is een onveranderlijke werkelijkheid. Ik heb het misschien een beetje raar gezegd soms. Dat is helemaal niet zo gek, de helft van de wereld bestaat toch uit rare mensen, als je hun burens hoort.

Het is helemaal niet erg als het eens een beetje anders uitvalt, maar de essentie moet er zijn. Achter alles is waarheid, is licht, is kracht. Achter alles is toch de vreugde van het bestaan, ondanks alles. Achter alles ligt die levende vibratie waardoor je zult leren, net als ik het heb moeten leren, te zeggen: Hoe blij ben ik dat ik mag zijn!

Zo, gaan jullie rustig naar huis. Kanker rustig verder. Jullie zijn tenslotte oprechte Nederlanders. Zeg maar dat het de wereld niet zo goed gaat, maar geloof het niet! Houd je vast aan het licht in jezelf en scharrel maar rustig door. Er is zoveel dat we anders zouden willen. Helemaal niet erg. Sukkel maar door naar het volgende leven, naar de volgende inkarnatie, want het zal altijd lichter worden, ook al geloof je het nu niet.

Het zal altijd lichter worden, omvattender worden. Dat is die kosmische kracht. Je zult steeds meer kunnen verdragen en je zult steeds blijder zijn met wat je bereikt. Dat is een geestelijke waarheid. Ik kan ervoor getuigen wat mezelf betreft. Gaande door dalen van wanhoop, gaande door de dood heb ik steeds meer licht gevonden, een steeds grotere wereld, steeds meer vreugde. En ik ben niet de enige. Iedereen maakt het door, ook jullie.

Houd je vast aan die vreugde en laat de duisternis rond je eens een beetje verdwijnen. Gebruik de kosmische krachten rond je niet als een paar voetballers, die ze als speelbal gebruiken, maar als een energiebron waaraan je jezelf oplaadt. En tegen de tijd dat jullie opgeladen zijn, geef die kracht aan een ander, want die heeft ook licht nodig.

Dat is al wat ik te zeggen heb.

- : -